

Aan:

College van Burgemeester en Wethouders
Raadsleden van de gemeente Westerkwartier

Datum: 4 maart 2025

Onderwerp: gebrek aan vertrouwen in de gemeentelijke aanpak van de huisvesting statushouders

Geacht college en raadsleden van de gemeente Westerkwartier,

Ik heb lang getwijfeld of ik deze brief zou schrijven. Heeft het nog zin?

De manier waarop de gemeente Westerkwartier de huisvesting van statushouders in Doezum aanpakt, wekt namelijk steeds meer frustratie en verbijstering op. Het proces verloopt overhaast, zonder duidelijke visie of doordachte strategie. Dit ondermijnt het draagvlak onder inwoners en verkleint de kans op succesvolle integratie.

Ik begrijp dat statushouders een plek in de samenleving moeten krijgen en dat dit geen gemakkelijke opgave is. Een evenwichtige spreiding zou dit proces bevorderen, terwijl de concentratie op één locatie verre van wenselijk is. De manier waarop de gemeente dit nu aanpakt, maakt het zichzelf onnodig lastig. Het draagvlak verdwijnt, wat uiteindelijk ook nadelig is voor de statushouders zelf, en daardoor wordt het ook steeds lastiger voor de statushouders om te kunnen integreren lijkt mij.

Een zorgvuldigere aanpak zou juist in het belang zijn van de statushouders, zodat zij in een omgeving komen waar integratie beter kan verlopen en er voldoende draagvlak is.

Een idee dat in de gemeente nog niet eerder is vertoond en waarvan ook buiten de gemeente naar wordt gewezen als nieuw idee, wordt nu geprobeerd om in sneltreinvaart door te drukken. Op voorhand wordt al aangegeven dat het 'nu eenmaal moet', terwijl de deadline van de provincie niet eens voor 1 april gehaald kan worden.

Het inspraakproces voelt als een verplichte afvinkactie. Direct omwonenden krijgen op papier de kans om mee te denken, maar elke vorm van bezwaar lijkt te worden weggewuifd. De beantwoording op de informatieavond was teleurstellend en kan voor een groot deel worden samengevat als: "Je hebt gelijk, dat was inderdaad beter geweest, we gaan nog in gesprek met die en die, we gaan de vragen en antwoorden op de website uitbreiden, en maak je maar geen zorgen: het zijn statushouders en geen asielzoekers. het is algemeen bekend dat..." Maar dat neemt de zorgen niet weg. Vragen die telefonisch vooraf waren gesteld en op de informatiebijeenkomst zouden worden beantwoord bleken te weinig concreet te zijn.

Een treffend voorbeeld is de vraag over het zwembad die is gepubliceerd op de website van de gemeente. In plaats van een inhoudelijk antwoord werd volstaan met een algemene opmerking.

29. Hoe gaat de gemeente ervoor zorgen dat onze kinderen veilig naar het zwembad kunnen?

Kinderen kunnen veilig naar het zwembad.

Dit toont aan dat de gemeente niet de moeite neemt om de achterliggende zorgen van inwoners serieus te nemen.

De gemeente heeft te veel zaken zeker in het begin op hun beloop gelaten, waardoor er nu veel onduidelijkheden en (spook?)verhalen de ronde doen. Het aflasten en zelfs willen verplaatsen naar meerdere kilometers verderop helpt ook niet mee.

Het lijkt erop dat simpelweg is besloten om 100 mensen in Doezum te huisvesten, zonder een goed doordacht plan en zonder oog voor zowel de behoeften van de statushouders als de zorgen van de omwonenden. Het inspraakproces is zwak, en een reactieformulier met slechts één algemene vraag toont een gebrek aan respect voor serieuze burgerparticipatie. Dit proces wordt door velen als amateuristisch en onzorgvuldig ervaren, waardoor de betrokkenheid van de omgeving ernstig wordt ondermijnd. Overigens heb ik mijn reactie in het formulier opgenomen en vertrouw er op dat dit serieus wordt behandeld.

Het meest frustrerende is dat de gemeente geen enkele blijk geeft van zelfreflectie over hoe dit proces is aangepakt en welke weerstand dat oproept. Dit idee, pal naast een zwembad en andere recreatievoorzieningen, waar in de zomer veel fietsverkeer langs komt, roept serieuze vragen op over de geschiktheid van de locatie. Én: waarom is er niet gekozen voor een evenwichtigere spreiding over de tientallen dorpen in de gemeente?

Dat de burgemeester tijdens de informatiebijeenkomst niet herkent dat dit "door de strot wordt geduwd", vind ik tekenend. Dit is namelijk exact hoe het door de inwoners wordt ervaren. Dat gebrek aan erkenning vergroot het wantrouwen alleen maar verder. We hebben een dorp met ontzettend veel vrijwilligers die zich inzetten voor de leefbaarheid van het dorp en de omgeving, maar bij een zo'n grote gebeurtenis als dit gevoelsmatig niets in te brengen hebben. Het vertrouwen van de inwoners wordt geschaad doordat de gemeente hen afscheept met nietszeggende antwoorden, terwijl de besluitvorming overhaast en onzorgvuldig lijkt te verlopen. Dit proces speelt al veel langer en toch heeft de gemeente ervoor gekozen om pas op het laatste moment inwoners te informeren, zonder dat wezenlijke inspraak mogelijk is. Dit voelt niet alleen respectloos, maar roept ook serieuze vragen op over de intenties en competentie van het gemeentebestuur.

Al met al: ik maak me zorgen. Niet alleen omdat het vertrouwen in de gemeente hierdoor ernstig is beschadigd, maar ook omdat ik zie dat mensen afhaken. Mensen die normaal gesproken klaarstaan voor de gemeenschap voelen zich buitenspel gezet of ervaren een gevoel van oneerlijkheid. Het risico bestaat dat deze betrokkenheid afneemt en dat het draagvlak voor toekomstige initiatieven verder afbrokkelt.

De vraag die ik u wil stellen is: **hoe denkt de gemeente het vertrouwen van haar inwoners terug te winnen?** Het is niet voldoende om achteraf excuses te maken en te zeggen dat het proces beter had gekund. Wat gaat u **concreet** doen om de inwoners van Doezum serieus te nemen en hen daadwerkelijk bij de besluitvorming te betrekken? Hoe wordt voorkomen dat dit wantrouwen verder groeit?

De gemeente zou er goed aan doen dit “plan” te stoppen en met een **serieus participatieproces** te komen, waarin inwoners daadwerkelijk invloed hebben. Kwaliteit gaat boven snelheid. Laat de angst voor de provincie niet de leidraad zijn; zorgvuldigheid en draagvlak moeten voorop staan. Haastige spoed is zelden goed...

Ik verwacht een inhoudelijk antwoord op deze vragen, niet opnieuw een reeks vage beloften of ontwijkende reacties, dat moet niet een persoonlijk gericht antwoord aan mij zijn, maar juist aan de inwoners. De gemeente heeft in dit dossier al genoeg steken laten vallen. Ik hoop oprecht dat u kunt laten zien dat de inwoners van Westerkwartier worden gehoord en dat ik en velen met mij weer wat vertrouwen terug kunnen krijgen.

Ik zie uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	3